

فرزند «دونالد ریگان» رئیس‌جمهور اسبق آمریکا معتقد است که اگر «ولادیمیر پوتین» رئیس‌جمهور روسیه، در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا نامزد شود قطعاً هوادار آن «دونالد ترامپ» به‌ویژه‌ای می‌دهند. پوتین در مقابل نامزدهای دموکرات رئیس‌جمهور آمریکا می‌شود.
از این‌گان در مصاحبه با ام‌ان‌بی‌سی، در این باره گفت: اگر مافقت به جایگاه مردمی ترامپ نگذاریم آن‌ها ولادیمیر پوتین را به‌عنوان رئیس‌جمهور آمریکا انتخاب می‌کنند. اگر ترامپ، پوتین، دوست داشته باشد، هوادار آن ترامپ نیز قطعاً پوتین را دوست خواهند داشت.



سوریه در دروازه های پیروزی

ارتش و دولت سوریه در یک ماه گذشته توانستند جنوب این کشور را که شامل استان‌های مهم در عاوق قنيطره است آزادسازی کنند. بافتح شهر در عا که نقطه آغازین بحران سوریه در ۲۰۰۹ بود عملاً همه بحث‌ها درباره انقلاب و سقوط اسد، از بین رفت و این پرونده به پایان رسید. اما اکنون و پس از این فتح‌ها چه تحولاتی در مقابل نظام سوریه است؟ هنوز سه بخش از خاک این کشور در کنترل نظام سوریه نیست و آینده جنگ و درگیری معطوف به این سه بخش است. ادلب اولین بخش است که در دست گروه‌های مختلفی از معارضان و تروریست‌هاست. این منطقه در دوسال گذشته تبدیل به فضایی برای ادبوی معارضان از نقاط مختلف سوریه شده است. معارضین هر منطقه‌ای که ارتش سوریه آن را محاصره می کرد یا تحت فشار قرار می داد، به این استان انتقال داده می‌شدند؛ به همین دلیل دسته‌های مختلفی از گروه‌های داخلی و خارجی در این منطقه جمع شده‌اند. این استان همچنین در جریان توافق سه جانبه ترکیه، ایران و روسیه تبدیل به منطقه کاش تنش نیز شده است. هر چه کشور در مرزهای تعیین شده نقاط را قبضه تعبیه کرده‌و ضامن آتش بس در این مناطق بوده‌اند. گرچه در دو ماه اخیر طی چند حمله از سمت معارضان و تروریست‌ها عملاً این آتش بس نقض شده است. بشار اسد دور و پیش‌گفت که قصد گدشتن از ارتش سوریه را ندارد، اما دست این یعنی اولویت ارتش برای عملیات بعدی، نقاط شمالی کشور و پایان دادن به داستان معارضان و تروریست‌های باقی مانده است. این درگیری در خلاف در عا- که با سرعت صورت گرفت و جنگ‌ها در چندان سختی داشت- باف‌انوع اسلحه‌های بسیار همه‌را خواهد بود. علت این دشواری، تعداد زیاد تروریست‌ها در این منطقه و بهره‌آنها از انواع اسلحه‌هاست. علاوه بر این دیگر نقطه‌ای برای تسویه و اخراج مسلحان -مانند گذشته که ادلب وجود داشت- وجود ندارد. از طرف دیگر این مسلحان، افرادی هستند که حاضر به ترک خانه و منطقه زندگی خودشان شدند اما تن به مصالحه و تحویل اسلحه‌ها ندادند، بنابراین بعید است مدل‌های مصالحه وطنی در این نقاط اتفاق بیفتد. به عبارت دیگر این‌ها مانده تروریست‌ها هستند که برای بقای خودمی‌جنگند. با توجه به این متغیر‌ها می‌توان پیش‌بینی کرد که جنگی سخت‌وزمان بر در ادلب اتفاق خواهد افتاد، گرچه با توجه به قدرت گرفتن ارتش و پشتیبانی‌های مختلف انتظار برای پیروزی نظام در این مناطق در دست است. البته باید توجه داشت که واکنش ترکیه در موضوع این حملات نیز می‌تواند دارای اهمیت باشد، گرچه گروه‌های تروریستی مانند جبهه النصره از موضوع مناطق کاش تنش مستثنا شده است اما با توجه به عزم ارتش سوریه مبتنی بر فتح تمام مناطق از دست‌رفته، مناطق گروه‌های دیگر نیز به عملیات اضافه خواهد شد. در همین بار مذاکرات سیاسی و بده بستان‌ها به ویژه در سه کشور مدّ شرقی اساسی را دارا خواهد بود. بخش بعدی شرق، شمال شرق و شمال سوریه است که در دست کردهای سوروی قرار دارد. گروهی که خود را نیروهای دموکراتیک سوریه یا اس‌دی اف می‌خوانند. این گروه که از آغاز بحران توانست مناطق وسیعی از شمال شرق را در توافقی ناوشته با دولت اسد در اختیار بگیرد، بعد‌ها با کمک آمریکایی‌ها به یک ساختار نظامی و سیاسی تبدیل شد که در مقابل داعش نیز مقاومت کرد. پس از ضعیف شدن داعش، مناطق مختلفی از سبطیه و قاعه‌هاش را به دست آورد حتی تا مرزهای استان حلب نیز رسید. ترکیه این گروه را تروریستی می‌داند و تا به حال با آن درگیری‌هایی نیز داشته است. آمریکایی‌ها در این منطقه -یعنی داخل خاک سوریه- نیروی پیاده و پایگاه نظامی دارند. اشکال خک سوریه-نیروی پیاده و خاک سوریه بر برای نظام سوریه یک چالش بزرگ بوده و هست. اما در چند هفته گذشته جلسات و گفت‌وگوهایی بین نمایندگان این گروه و نظام سوریه برای پایان دادن به اختلافات و بر گرداندن حاکمیت به نظام سوریه صورت گرفته و اخبار خوبی از آن می‌رسد. بدون شک هر گونه درگیری نظامی با کره‌ها برای ارتش بسیار هزینه‌راست و حکمرانی آینده را نیز با چالش مواجه می‌کند. از طرف دیگر کره‌ها نیز با توجه به تجربه شکست در غفرین، تجربه کردهای عراق در برگزاری همه پرسی استقلال، مخالفت‌های جدی ترکیه و عراق بد عهده‌ی‌های آمریکا... هر گونه احتمال برای جدایی را کنار گذاشته‌اند. اما می‌توان انتظار داشت همان‌طور که قبلاً نیز در صحبت مقامات‌شان اشاره شده است، خواهند شکل‌گیری منطقه خودمختار باشند، امری که برای کردهای عراق نیز اتفاق افتاده است. شاید این پیشنهاد در وضعیت سال گذشته برای ارتش و نظام سوریه خوب و منطقی به نظر می‌رسید اما با توجه به پیروزی‌های یک سال اخیر و تغییرات رخ داده در عرصه سیاسی منطقه، احتمالاً اسد آن را قبول نمی‌کند و خواهند تغییر یا محدود شدن آن است. البته کردها در ۹ سال گذشته نشان داده‌اند که می‌توانند با طرف‌های مختلف سیاسی بازی کنند، حال نیز باید دید در این عرصه چه خواهند کرد و چه توافقی بین کردها و نظام سوریه به وقوع خواهد پیوست. بخش سوم از خاک سوریه که چالشی بزرگ را برای نظام و ارتش ایجاد کرده، منطقه تحت اشغال ترکیه و نیروهای مستقیم‌ا وابسته به ترکیه در شمال سوریه است. مناطقی از شرق البابتا عفرین که حتی در نقاطی از آن ترکیه‌ای‌ها هر چه خود را نیز برافراشته‌اند. یکی از مقامات عالی ترکیه حدود دو ماه پیش از ضمیمه شدن این منطقه به خاک ترکیه نیز سخن گفته بود. امری که می‌تواند به درگیری‌های سیاسی و حتی نظامی منجر شود. با توجه به روحیات اردوغان و این که او تا چند سال آینده قطعاً حاکم ترکیه خواهد بود می‌توان پیش‌بینی کرد که در این منطقه مشکلات زمان‌بر برای حاکمیت سوریه اتفاق بیفتد. گرچه نظام بین‌المللی این منطقه را به عنوان خاک سوریه می‌شناسد و دولت سوریه نیز می‌تواند از ترکیه شکیاک کند اما احتمالاً چنین ابزاری نمی‌تواند واردش اردوغان را از این مناطق خارج کند. به صورت خلاصه گفت که دشواری‌های پرونده سوریه تا حد زیادی گذشته است، شکست داعش و گذر از دوران پساداعش، به دست گرفتن کنترل کامل استان دمشق و رسیدن به مرزهای جنوبی و جنوب غربی مراد کاشی بود که ارتش و نظام سوریه با کمک هم می‌توانست از آن گذر کند. حال زمان بستن پرونده‌های بعدی را برای رسیدن سوریه به آرامش است. پرونده‌هایی که در کدم چالش‌های سخت و دشوار خواهد ارا، اما به نظر می‌رسد ارتش و نظام سوریه می‌تواند از این چالش‌ها عبور کند.



عکس از نشیو

داعش ۳۶ زن و کودک را در جنوب سوریه گروگان گرفت تکرار فاجعه زنان ایزدی برای دروزی‌ها

داعش اتومبیل خانواده‌ما- شامل والدین و ۵ خودرو و پرادم- را در مسیر سنجار متوقف کرد و ما را با خانواده‌های دیگر به شهر داری سنجار برد و در آن جازانان و کودکان را از مردان و پسران جوان جدا کرد. من و دو خواهر ۱۹ و ۱۲ ساله ما دهه‌ها دختر دیگر در قالب کاروا می‌به‌موصل منتقل شدیم. سپس ما را به ساختمانی بردند که محل توزیع دختران ر بوده‌شده توسط عناصر داعش بود. تروریست‌هایی که تبه کمتری داشتند فقط می‌توانستند یک دختر را تحویل دهند و آن گروهی ر تبه بالاتری داشتند، دختران بیشتر. من شاهد خودکشی ۱۵۰ دختر برای پایان دادن به این جنایت بودم، این‌ها خاطرات یک دختر ایزدی از سال ۲۰۱۴ بود که داعشی‌ها هزاران دختر و زن ایزدی را در شمال عراق مورد تجاوز قرار دادند و هنوز بسیاری از این زنان و دختران جزو مفقودان هستند. حالا، با آن که تروریست‌ها اکثریت مناطق تحت تسلط خود را در عراق و سوریه از دست داده‌اند، اما جنایت‌ها درون دختران همچنان ادامه دارد. داعش که طایفه ایزدی‌ها را در عراق قتل عام کرد، حال برای تکرار این فاجعه در سویدی است. سوریه است. دیده‌بان حقوق بشر سوریه می‌گوید دست کم ۳۶ زن و کودک طی حمله هفته گذشته

با ادامه تهدیدهای متقابل، موضوع از سرگیری جنگ میان جمهوری آذربایجان و ارمنستان یار دیگر به تیرتر اصلی رانه‌های منطقه بازگشته است. «نیکول پاشینیان» نخست‌وزیر ارمنستان احتمال وقوع جنگ با جمهوری آذربایجان را بر سر مالکیت بر منطقه «قره باغ» بسیار بالا دانست و با تهاجمی خواندن سیاست جمهوری آذربایجان، وضعیت فعلی منطقه را بسیار نگران کننده قلمداد کرد. نخست‌وزیر ارمنستان همچنین از روسیه خواست تا با فراهم‌های خود، مانع بروز درگیری در منطقه شود. این در حالی است که اتحاد سیاست همگرایی با غرب و نزدیکی ارمنستان به سازمان پیمان آتلانتیک شمالی «ناتو» طی بیش از یک ماه گذشته باعث ناراضی‌ت و نخبش روسیه از ارمنستان شده است. به‌طوری که «دیمیتری ساولی اف» نماینده حزب حاکم روسیه در دوما اعلام کرد: «ما نمی‌خواهیم ارمنستان را از دست بدهیم، ولی مناسفانه آن‌ها در حال گسترش روابط خود با ناتو هستند. به همین دلیل و با حوادثی داده در ارمنستان، می‌توان گفت جایگاه و اهمیت جمهوری آذربایجان برای روسیه دوچندان شده است. در همین باره اولگ کوزنتسوف، کارشناس روس و تحلیل‌گر روابط بین‌الملل نیز گفت: دخالت‌های بیش از حد آمریکا در ارمنستان می‌تواند به کاهن نفوذ لای ارمنی موجود در مسکو منجر شود و روسیه را هر چه بیشتر به جمهوری آذربایجان نزدیک‌تر کند. ضمن آن که محدود شدن فضای عمل روسیه در ارمنستان، می‌تواند نتایج غیر قابل پیش‌بینی در پی داشته باشد. در واقع باید گفت نخست‌وزیر ارمنستان در شرایطی خواستار کمک و مساعدت روسیه شده است که اتحاد سیاست‌های نادرست ایران، مسکو، اتر ارض و نگران کرده است. «نیکول پاشینیان» به منظور جبران اشتباهات سیاست خارجی ایران طی ماه‌های اخیر، روز شنبه گذشته تاکید کرد: ارمنستان هیچ‌گاه به‌سازمان نظامی ناتو نخواهد



پسر ریگان: پوتین می‌تواند رئیس‌جمهور آمریکا شود



بحران در کشور چپ‌گرای نیکاراگوئه وارد صدمین روز خود شد

دخالت در حیاط خلوت

که باشد گرفتن اعتراضات رئیس‌جمهوری نیکاراگوئه، مخالفان را به مذاکره ملی دعوت کرد. همچنین با پیش‌شرط‌های مخالفان از جمله آزادی همه معترضان زندانی، تشکیل کمیته حقیقت‌یاب و دعوت از کمیسیون حقوق بشر کشورهای آمریکایی، موافقت کرد. به‌رغم این اقدامات، دامنه اعتراضات گسترده‌تر شده و مخالفان بر کناری اورتگا و برگزاری انتخابات زودهنگام را خواستارند. این شرایط در حالی است که سازمان کشورهای آمریکایی و واشنگتن نیز همگام با مخالفان ضمن حمایت از آن‌ها بر دخالت در اوضاع داخلی در نیکاراگوئه از ماه آوریل و زمانی آغاز شد که دولت طرحی را برای تغییر نظام تأمین اجتماعی با هدف تأمین کسری بودجه پیشنهاد داد. تغییر نظام اجتماعی در این کشور پس از آن پیشنهاد شد که موسسه خدمات اجتماعی نیکاراگوئه با مشکلات مالی مواجه‌بوند. اگر چه ایند اعتراضات ماهیت اجتماعی و مسالمت‌آمیز داشت و با گسترش این اعتراضات، دولت از طرح تغییر نظام تأمین اجتماعی عقب‌نشینی و آنرا امتنقی کرد اما ادامه اعتراضات به‌صحنه سیاسی این کشور کشیده شد و فرستی فراهم شد تا جناح‌های سیاسی مخالف با حمایت از دولت تلاش برای برکناری رئیس‌جمهوری این کشور، وارد عمل شوند. تظاهرکنندگان اورتگا و رازو موریو همسرش را که سمت معاون رئیس‌جمهوری دارد به دیکناتوری، فساد و خوشنود سالاری متهم می‌کنند. مونیکا بالتودانو انقلابی سابق می‌گوید: در دهه ۱۹۸۰ اورتگا بخشی از تغییر انقلابی بود اما هم اکنون وی یک سرمایه‌دار شقیته قدرت است که تلاش می‌کند امتیازات و ثروت خود را طر افشانش را افزایش دهد. این در حالی است



نخست‌وزیر ارمنستان: احتمال جنگ با آذربایجان بسیار بالاست

قره باغ همچنان داغ

هشدار به ارمنستان، خواهان حل و فصل سریع تنش ارضی بابت موضوع قره باغ شده‌بود.

فراخبر

ریشه بحران در قره باغ چیست؟

منطقه قره باغ در دل آذربایجان با ۱۵۰ هزار ساکن در بخشی به وسعت ۱۲ هزار کیلومتر مربع قرار دارد که عملاً به ارمنستان وابسته است. این منطقه در قفقاز جنوبی که در



کابینه نخست‌وزیر انگلیس روی مدار تنش

بحران پشت بحران

تنش‌ها میان وزیر دفاع و نخست‌وزیر انگلیس در باره افزایش نیافتن دستمزد نیروهای نظامی بالا گرفته است. پایگاه‌خبری تلگراف، در گزارشی نوشت: «کابین ویلیامسون» وزیر دفاع انگلیس به تازگی به افزایش نیافتن دستمزد نیروهای نظامی اعتراض کرده‌و این موضوع با «ترز» نخست‌وزیر این کشور دچار اختلاف شده است. «ویلیامسون» در این مسیر علاوه بر نخست‌وزیر به «فیلیپ هاموند» وزیر دارایی این کشور هم معترض شده و افزایش نیافتن دستمزد نیروهای نظامی را «اشتباه خوانده است. ویلیامسون بر خلاف وعده‌های پیشین خود به نیروهای نظامی، اکنون فقط با یک و نیم در صد افزایش دستمزد کان کار وزارت دفاع مواجه شده است و پیش‌روی تهدید کرده‌بود چنان‌چه «ترز» می‌بوده‌ای اضافی و معادل ۲۰ میلیارد پوند را برای اهداف نظامی طی ۱۰ سال آینده تصویب نکند، اقداماتی برای برکناری وی انجام می‌دهد. این در حالی است که نشریه ساندی تایمز گزارش داد این کشور طرحی را در حال برسی دارد که در صورت به‌دست نیامدن توافق بر گزیت با اتحادیه اروپا، ارتش این کشور

اظهار نظر روز

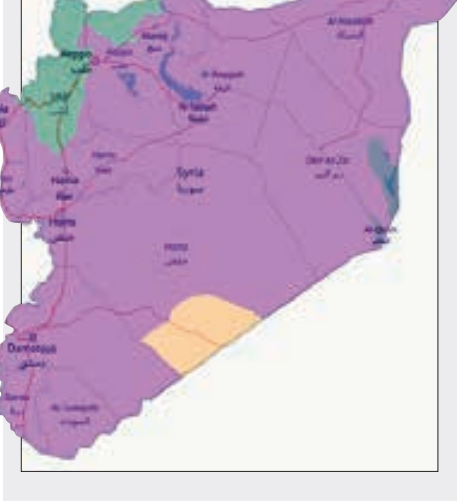


ادلب؛ مادر جنگ‌ها در شام

رابرت فیسک، تحلیل‌گر ایندپندنت درباره این که آیا نبرد ادلب مادر جنگ‌ها در سرزمین شام است، نوشت: ژنرال سهیل الحسن معروف به «ببر» افسانه‌ای ارتش سوریه (تایگر فورس Tiger Force) یگانی در ارتش سوریه) مطمئناً نیروهای «ببر» خود را برای آخرین روبرویی حکومت دمشق با افراط‌گران سلفی و مسلح شده از سوی غرب به میدان خواهد برد؛ شورشیانی که برای آن‌ها از سوی آمریکایی‌ها و هم‌جهت‌ها از سوی کشورهای عرب حوزه خلیج فارس مورد حمایت قرار گرفته‌اند- مطمئناً و در نهایت از سوی خود ترامپ در مذاکرات محرمانه اش با ولادیمیر پوتین در هلسنیکی، شاید مهم ترین بخش از «تاشناخته‌های» این گفت‌وگو که تنها برحمان در آن بودند، سخن‌ها باشد. سه هفته پیش آمریکایی‌ها به شورش‌های جنوب غرب سوریه در مرزهای بلندی‌های جولان اشنالی گفته بودند که دیگر تنها هستند و نمی‌توانند انتظار کمک‌های نظامی بیشتر را داشته باشند. حتی کلاه سفیدها به عنوان پاسخ گوه‌ای اول قهرمان‌زایی‌ها یا تبلیغاتچی‌های جنگ شورشیان، توسط اسراییلی‌ها و همراه‌ها با خانواده‌های‌شان از خطوط مقدم شورش‌ها نجات یافته و به مکان‌های امن در اردن منتقل شده‌اند. این در حالی است که اسراییلی‌ها کمی از بابت این که سازمان دفاع مدنی «کلاه سفیدها» از آن‌ها خاطر کمک‌های انسان دوستانه‌شان تشکر نکردند، نرچیده شده‌اند- اما آن‌ها چه انتظاری می‌توانند داشته باشند وقتی که زمان‌شان را صرف حمله به قوای ایرانی، حزب... و سوری در طول جنگ می‌کنند، به شبه‌نظامیان النصره‌ای که به خطوط آن‌ها می‌آیند، کمک‌های پزشکی می‌رسانند و هرگز داعش را بمباران نمی‌کنند؟ آیا کلاه سفیدها می‌خواهند هم اکنون با اسرئیل شریک باشند؟ این تحلیل گر خاطرنشان می‌کند: ارتش سوریه در این میان در حالی که در حومه در عا با آخرین باقی‌مانده‌های گروه‌های افراط گر تسلیم نشده می‌جنگد همچنین به لبه منطقه حایل تعیین شده در جولان، جایی که پیش از آغاز جنگ داخلی در ۲۰۱۱ در آن جاستمر بود، باز خواهد گشت. به عبارت دیگر «جبهه جنوبی» مسئله اش حل خواهد شد پس از آن تنها سنگر ادلب و شهر رقه باقی می‌ماند. با این حال ادلب یک معامله بزرگ تر است. بی تردید ما شاهد مذاکرات «آشتی» بیشتر با پشتیبانی روس‌ها میان مقام‌های سوریه و گروه‌های شورشی در داخل این استان خواهیم بود. در همین زمینه توافق‌های خصوصی و علنی وجود داشته که به موجب آن‌ها کم‌کسانی که می‌خواهند به مناطق تحت کنترل دولت برگردند، می‌توانند این کار را انجام دهند. با این حال این حقیقت نیز مطرح است که شهر ادلب در کنترل افراط‌گران و خانواده‌های‌شان است که سابق بر این پیشنهادهای مشابه در شهرهای دیگر وارد کردند- بسیاری از آن‌ها با اتوبوس از غوطه و الیرومک در دمشق و از حصص و شهرهای دیگری که در آن جاستلیم شدند، مستقیماً به استان ادلب منتقل شده‌اند- آینده آن‌ها ااملا تره‌ها و تار به نظر می‌رسد. اما ما باید یک چیز را به یاد داشته باشیم که ارتش سوریه به جنگ‌های پیچیده عادت دارد. همین مورد درباره نیروی هوایی روسیه صادق است. مطمئناً شکسته شدن محاصره بیمارستان نظامی جسر الشعور ادلب در سه سال پیش از این ارتش سوریه به هنگام آغاز آخرین نبرد جنگ سوریه فراموش نخواهد شد. در عین حال مسکو قرار نیست از بازگشت افراط‌گران چپنی‌اش به «خانه» استقبال کند. آنکارا نیز نخواهد اوست که شبه‌نظامیان کینه کار ادلب در دشت‌های آن خواهند بود که نقش کوچک خود را به شیوه ترامپ و به شکلی عجیب در این لحظه سر نوشت‌ساز ایفا کنند و پوتین برای این منظور در دسترس خواهد بود. البته اروپایی‌ها و دیگر کشورهای میزبان آوارگان سوری شامل ترکیه، لبنان، اردن، عراق، کویت و مصر به شدت تمایل دارند که این آوارگان سوری به خانه برگردند. روس‌ها نیز اعلام آمادگی کرده‌اند برای بازگشت این آوارگان به خانه به منظور عبور ایمن آن‌ها تضمین بدهند.

دوره اتحاد جماهیر شوروی سابق ضمیمه خاک آذربایجان شد، در سال‌های ۱۹۸۸ تا ۱۹۹۴ صحنه جنگی بود که بیش از ۳۰ هزار کشته و صدها هزار آواره بر جا گذاشت؛ بیشتر ساکنان احتمال وقوع جنگ با جمهوری آذربایجان را بر گزارش داد که تنش طولانی مدت میان ارمنه مسیحی و اکثریت مسلمانان آذری در پی فروپاشی شوروی و مستقل شدن جمهوری‌ها به وقوع جنگ منجر شد. آتش بس سال ۱۹۹۴ باعث شد روسیه خواستار ارمنی و آذربایجانی در سراسر منطقه غیرنظامی رود روی یکدیگر بایستند. به این ترتیب هر روز گزارش‌هایی در خصوص وقوع درگیری میان این دو گروه منتشر می‌شد. در تقسیمات اداری اتحاد جماهیر شوروی «قره باغ» بخشی از جمهوری آذربایجان بود. در سال ۱۹۸۸ نیروهای ارمنی جنگ خود را برای تصرف نشناخته است. سازمان ملل نیز هنوز این ناحیه را بخشی از خاک جمهوری آذربایجان می‌داند و در مکالمات رسمی و غیر رسمی در جهان در هنگام نام بردن از این ناحیه با و رهبران آن، لفظ «خودمختار» بیان می‌شود؛ زیرا قره باغ علیا در دل آذربایجان است و رهبران آن که دل در گروی ارمنستان دارند، خود را مستقل می‌دانند. اما حالا با توجه به برهم خوردن نظم پیشین و حاکم شدن شرایط جدید در منطقه، کارشناسان، احتمال بروز هر گونه خدای از جمله از سرگیری جنگ بر سر قره باغ را یک دوره کوتاه مدت، را بعید نمی‌دانند.

نمای روز



نقشه منتشر شده توسط واحد رسانه‌ای کردهای سوری موسوم به نیروهای دموکراتیک سوریه در پایگاه رسمی اطلاع رسانی آنان که خاک سوریه را پس از توافق با دمشق تقریباً یک‌سد بخش نشان داده است.